

DECIZIA NR.11

Cu adresa Activitatea de Control Fiscal a restituit in vederea reluarii procedurii administrative de solutionare, contestatia formulata de societatea X suspendata prin Decizie, intrucat, conform adresei transmisa de Parchetul de pe langa Judecatorie, se comunica faptul ca prin rechizitoriul s-a dispus "trimiterea in judecata a inculpatului, pentru savarsirea infractiunii de evaziune fiscala, dosarul fiind trimis Judecatoriei "

Societatea X contesta masurile dispuse prin procesul verbal incheiat de organe de control ale Directiei Controlului Fiscal, precizand urmatoarele:

1.Actiunea organului de control s-a declansat ilegal, neregularitatile privind procedura desfasurarii controlului fiind mentinute pe toata perioada controlului.

Nu s-au respectat prevederile OG nr.70/1997 privind controlul fiscal, modificata si completata de Legea nr.64/1999 si HG nr.886/1999 pentru aprobarea Instructiunilor de aplicare a OG nr.70/1997, respectiv:

- societatea nu a fost avizata cu 15 zile inainte de inceperea controlului;
- nu s-au prezentat agentului economic ordinele de deplasare emise si semnate de conducatorul unitatii fiscale precum si extrasul din Carta drepturilor si obligatiilor contribuabilului in timpul desfasurarii controlului;
- controlul fiscal a inceput in perioada 1-14 august 2002 si s-a finalizat in 25.04.2003, incalcandu-se prevederile legale ce impun un termen de maximum 3 luni.

2.a)Organul de control a considerat cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil pentru anul 2001 si pentru anul 2002 din urmatoarele considerente:

1. neregularitati privind documentele justificative ce au stat la baza inregistrarilor in evidenta contabila;
2. nerealitatea operatiunilor economice.

Societatea contestatara considera ca motivele care au stat la baza acestei masuri sunt nelegale si netemeinice avand in vedere faptul ca inregistrarea in evidenta contabila a operatiunilor economice desfasurate s-a efectuate pe baza de facturi – document justificativ, potrivit art.6, al.1 din Legea contabilitatii nr.82/1991 – si cu respectarea dispozitiilor HG nr.831/1997.

In ceea ce priveste nerealitatea operatiunilor economice aferente facturilor de cheltuieli pentru care organul de control in mod nelegal nu a acordat drept de deducere, acestea constau in aprovizionarea cu anvelope auto si camere auto, combustibil si piese.

Organul de control nu a dat relevanta legislatiei fiscale in materie, in sensul ca nu a observat inexistenta normelor legale care sa impuna obligativitatea intocmirii unei evidente a consumurilor specifice, respectiv cheltuielile cu anvelope si, in cazul in care nu s-a intocmit astfel de evidenta, sanctiunea sa o reprezinte nededucerea unor astfel de cheltuieli.

Contrar mentiunilor facute prin actul de control cu privire la lipsa foilor de parcurs, a fiselor de activitate zilnica si a fiselor de consum, se precizeaza ca acestea au fost puse la dispozitia organului de control si, in consecinta, se poate face dovada realitatii cheltuielilor de acest gen.

b) Cu privire la cheltuielile privind comisionul, opinia organului de control este de asemenea, netemeinică și nelegală pentru următoarele motive:

Pentru a asigura front de lucru mijloacelor de transport aflate în exploatare, societatea contestată a înțeles să identifice beneficiarii serviciilor prestate prin intermediul unor terțe societăți, cu care au fost încheiate contracte de comision, în baza cărora după furnizarea informației, prin negociere directă, se percepea comision, facturat de prestator și achitat de petenta cu ordin de plată prin bancă.

Organul de control, în conformitate cu prevederile art.11 din Instrucțiunile pentru aplicarea prevederilor OG 70/1997 privind controlul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu a precizat actul normativ încălcat privind cheltuielile cu comisionul.

c) Referitor la aprecierea organului de control că fiind nereală amenajarea efectuată la garajul societății ce se află pe proprietatea petentei, aceasta s-a făcut în baza contractului de amenajare încheiat al cărui obiect îl constituia efectuarea următoarelor lucrări:

- amenajare terasament parc auto;
- betonat platforma parc auto;
- amenajare atelier reparatii autotractoare;
- amenajare hala garaj autoturisme;
- amenajare atelier reparatii autoturisme;
- amenajare birouri.

Intâmpinând dificultăți cu întabularea dreptului de proprietate asupra terenului și clarificarea situației juridice a construcțiilor existente pe terenul achiziționat și profitând de o relativă întârziere în executia lucrărilor, dar și după o analiză a oportunității continuării acestora societatea contestată a reziliat contractul.

Societatea prestatoare a efectuat lucrările de terasament parc auto, lucrare fără de care terenul nu putea fi folosit, pentru care s-a emis factura dar printr-o eroare de redactare a acesteia s-a menționat "c/v reparatii amenajare hala, garaj".

Trebuie să se aibă în vedere faptul că toate platile aferente facturilor neadmise la deducere de către organele de control s-au efectuat prin bancă, cu ordine de plată, astfel încât realitatea operațiunilor economice nu poate fi pusă la îndoială.

Mai mult, organul de control pe parcursul desfășurării verificării nu a luat în calcul contravaloarea cheltuielilor privind amortizarea mijloacelor fixe achiziționate prin leasing financiar pentru anul 2001.

3. Cu privire la taxa pe valoarea adăugată

Organul de control apreciază că nu admite dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă facturilor neadmise la deducere pentru calculul impozitului pe profit motivat că bunurile în cauză nu sunt pentru nevoile firmei. Având în vedere realitatea operațiunilor, petenta solicită să se constate că bunurile respective sunt destinate pentru nevoile firmei iar serviciile comisionate reprezintă o practică comercială admisă și să se acorde drept de deducere pentru TVA.

4. Cu privire la sumele datorate cu titlu de majorări și dobânzi aferente obligațiilor către bugetul de stat consemnate în procesul verbal, în conformitate cu prevederile art.11 din Instrucțiunile pentru aplicarea OG 70/1997 privind controlul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organul de control nu a precizat actul normativ de stabilire a acestor sume.

În procesul verbal de verificare, organele de control ale Direcției Controlului Fiscal Galați, referitor la aspectele contestate au consemnat următoarele:

Verificarea s-a efectuat la solicitarea Serviciului Politiei Economico-Financiare din cadrul Inspectoratului de Politie.

I.Referitor la capatul de cerere privind impozitul pe profit

a) In cursul anului 2001, agentul economic inregistreaza in contul 622 “cheltuieli privind onorariile” pe baza de facturi cu denumirea serviciilor “comision servicii prestate” fara a se nominaliza care au fost raporturile comerciale intermediare si valoarea facturilor de marfa pentru care s-a facturat comisionul. Nici in timpul controlului societatea nu a putut dovedi cu documente valoarea marfurilor livrate urmare a serviciilor prestate pentru care s-au facturat comisioanele precum si modul de calcul al acestora.

In anul 2001 si 2002 a fost inregistrata in contul 6018 “alte cheltuieli materiale”o suma aferenta facturilor pentru anvelope si camere auto. Pentru cheltuielile cu anvelope si camere auto agentul economic nu prezinta documente justificative aferente aprovizionarii (note de receptie, certificate de calitate si de garantie) si nici aferente consumurilor (bonuri de consum, foi de parcurs si fise ale activitatii zilnice a autovehiculelor), conform OMF nr.425/1998 privind regimul formularelor comune pentru activitatea financiar contabila si HG nr.831/1997 privind intocmirea si utilizarea formularelor cu regim special.

Societatea nu justifica cu numarul de km. efectuati consumul de anvelope si camere auto, acestea neavand certificate de calitate si garantie, consumul acestora inregistrandu-se fara a exista documente care sa ateste nr. de km. aferenti fiecarei anvelope, gradul de uzura si raportul comisiei care aproba inlocuirea acestora.

Organul de control nu acorda drept de deducere pentru cheltuieli intrucat agentul economic nu prezinta documente justificative pentru consumul acestor bunuri, nerespectand prevederile art.6 alin.1 din Legea nr.82/1991.

Documentul pe baza caruia agentul economic inregistreaza cheltuielile in toate cazurile, este exemplarul original al facturii fiscale emise pe numele sau.

b) Pentru cheltuieli cu amenajari si reparatii pentru garajul auto agentul economic nu prezinta develope de lucrari, autorizatie de constructie, procese verbale de receptie a lucrarilor, iar din verificarea la fata locului nu s-au constatat lucrari de constructii sau reparatii efectuate.

Aceste cheltuieli sunt cheltuieli nedeductibile din punct de vedere fiscal, neexistand documente justificative conform OG 70/1994 republicata,

c) Cu privire la cheltuielile cu comisioanele inregistrate pe baza facturilor emise de doua societati inregistrate in contul 622 “cheltuieli privind onorariile”, pe facturi se mentioneaza doar “comision servicii prestate” fara a se nominaliza care au fost raporturile comerciale intermediare si valoarea facturilor de marfa pentru care s-a facturat comisionul, Nici in timpul controlului societatea nu a putut dovedi cu documente valoarea marfurilor livrate urmare a serviciilor prestate pentru care s-au facturat comisioanele precum si modul de calcul al comisionului. Aceste cheltuieli au fost considerate nedeductibile in temeiul art.4 alin.1 lit.r din HG 402/2000 privind modificarile si completarile OG 70/1994 privind impozitul pe profit. In scopul verificarii prestatorilor s-au transmis avize de verificare, avize ce au fost restituite deoarece societatile nu mai functioneaza la sediile declarate.

d) Cu privire la taxa pe valoarea adaugata de plata stabilita de organul de control ca urmare a faptului ca nu s-a admis dreptul de deducere a TVA aferenta facturilor neadmise la deducere pentru calculul impozitului pe profit , intrucat nu se respecta prevederile art.19 lit.b din OUG nr.217/2000 privind taxa pe valoarea adaugata.

Societatea are in derulare un numar de 9 contracte de leasing financiar extern, privind noua mijloace de transport, in legatura cu care s-a constatat ca societatea s-a inregistrat cu TVA aferenta ratelor platite pana la data de 31.12.2002 ce nu a fost virata pana la data controlului. De asemenea, la calculul TVA aferenta ratei din luna ianuarie 2001 societatea a inregistrat TVA de plata mai putin. Ca urmare a nevirarii la termen a taxei pe valoarea adaugata s-au calculat majorari de intarziere si dobanzi si in conformitate cu prevederile art.1 pct.2 din OG nr.26/2001 privind modificarea OG nr.11/1996 societatea se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere de 0.5% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere a impozitelor, taxelor si altor contributii bugetare.

Luind in considerare constatările organelor de control, motivele invocate de contestatara, documentele existente la dosarul cauzei, coroborate cu prevederile actelor normative in vigoare in perioada verificata, se retin urmatoarele:

1. Referitor la punctul 1 din contestatie prin care se semnaleaza neregularitati privind procedura desfasurarii controlului, motivele invocate nu sunt de natura a atrage nulitatea actului contestat, tinand cont ca verificarea s-a efectuat in etape, la solicitarea Serviciului Politiei Economico-Financiare din cadrul Inspectoratului de Politie.

2.Referitor la punctele 2, 3 si 4 din contestatie

Cu privire la capatul de cerere privind impozitul pe profit

In fapt, cauza supusa solutionarii o constituie faptul daca societatea contestatara datoreaza obligatiile fiscale suplimentare reprezentand impozit pe profit, taxa pe valoarea adaugata, majorari de intarziere, dobanzi si penalitati, stabilite de catre organul de control urmare a neacordarii dreptului de deducere la calculul profitului impozabil a unor cheltuieli, dupa cum urmeaza:

a)- cheltuieli cu onorariile inregistrate in anul 2001 in contul 622 “cheltuieli privind onorariile” in baza facturilor in care se mentioneaza doar “comision servicii prestate” , fara ca societatea sa poata dovedi cu documente valoarea marfurilor livrate urmare a serviciilor prestate pentru care s-au facturat comisioanele precum si modul de calcul al comisionului. In scopul verificarii prestatorilor organul de control a transmis avize de verificare, avize ce au fost restituite deoarece societatile nu mai functioneaza la sediile declarate.

b)-cheltuieli cu anvelope, camere auto, ulei si combustibil, piese auto in anul 2001 si in anul 2002 inregistrate pe baza de facturi, in conturile 6018 ”alte cheltuieli materiale“ si in contul 6014 “cheltuieli cu piese de schimb” pentru care agentul economic nu prezinta documente justificative aferente aprovizionarii si nici aferente consumurilor. In actul contestat se face mentiunea ca documentul pe baza caruia agentul economic inregistreaza cheltuielile in toate cazurile, este exemplarul original al facturii fiscale emise pe numele sau; in ceea ce priveste cheltuielile cu combustibilii (ulei auto si motorina), societatea inregistreaza in contul 6012 “Cheltuieli privind combustibilii” cheltuieli pe baza de facturi, care nu reprezinta documente justificative pentru inregistrarea in contabilitate, intrucat nu sunt facturi fiscale speciale pentru comercializarea uleiurilor minerale supuse accizarii, conform art.32 din OG 158/2001, care stipuleaza :” Pentru toate livrarile si transferurile de produse supuse accizarii, efectuate de catre agenti economici producatori interni, procesatori, importatori si comercianti in sistem angro de astfel de produse, se vor utiliza in mod obligatoriu, dupa caz, facturi fiscale speciale sau avize speciale de insotire a marfii.”

c)-suma reprezentand cheltuieli cu amenajari si reparatii garaj auto inregistrate in anul 2002, in contul 628””alte cheltuieli cu serviciile executate de terti” pe baza de facturi, pentru care agentul economic nu prezinta devize de lucrari , autorizatie de constructie, procese verbale

de receptie a lucrarilor, iar din verificarea la fata locului nu s-au constatat lucrari de constructii sau reparatii efectuate.”

Organul de solutionare a contestatiei retine faptul ca principalii furnizori de bunuri si servicii ai societatii contestatare in perioada verificata sunt anumite societati, care nu au putut fi verificate de catre organele de control iar organele de cercetare penala, prin rechizitoriul au dispus “trimiterea in judecata a inculpatului, pentru savarsirea infractiunii de evaziune fiscala.”

In drept, in speta sunt aplicabile, pana la 01.07.2002, prevederile art.4 din OUG 217/1999 care a modificat si completat Ordonanta Guvernului nr.70/1994 privind impozitul pe profit care stipuleaza:

alin.1 *“Profitul impozabil se calculeaza ca diferenta intre veniturile obtinute (...) si cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile si se adauga cheltuielile nedeductibile”*

alin.4 *“ La calculul profitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai daca sunt aferente realizarii veniturilor.”*

La alin.6 al aceluiasi articol sunt detaliate categoriile de cheltuieli considerate nedeductibile la calculul profitului impozabil si anume:

“ m) cheltuielile inregistrate in contabilitate pe baza unor documente care nu indeplinesc, potrivit Legii contabilitatii nr.82/1991, cu modificarile ulterioare, conditiile de document justificativ;

.....

r) cheltuielile cu serviciile, inclusiv de management sau consultanta, in situatia in care nu sunt justificate de un contract scris si pentru care nu pot fi verificati prestatorii in legatura cu natura acestora.”

Aceste prevederi legale au fost preluate in continutul Legii nr.414/2002 privind impozitul pe profit, art.9 pct.7, aplicabila de la 01.07.2002 .

In conformitate cu prevederile Legii contabilitatii nr. 82/1991, republicata art.6 alin.2: *“Orice operatiune patrimoniala se consemneaza in momentul efectuarii ei intr-un in scris care sta la baza inregistrarilor in contabilitate, dobandind astfel calitatea de document justificativ.”*

Regulamentul nr. 704/1993 de aplicare a Legii contabilitatii stipuleaza la punctul 119:

“Potrivit art.6 alin.2 din lege, orice operatiune patrimoniala se consemneaza in momentul efectuarii ei intr-un in scris care sta la baza inregistrarilor in contabilitate, dobandind astfel calitatea de document justificativ.”

Avand in vedere faptul ca societatea contestatara nu respecta prevederile legale invocate anterior, ca prestatorii serviciilor nu au putut fi verificati, iar organele de cercetare penala au dispus “trimiterea in judecata a inculpatului pentru savarsirea infractiunii de evaziune fiscala.”, societatea contestatara nu face dovada ca cheltuielile sunt efectuate in scopul realizarii de venituri, motiv pentru care sunt nedeductibile la calculul profitului impozabil, contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Cu privire la taxa pe valoarea adaugata aferenta facturilor neadmise la deducere pentru calculul impozitului pe profit,

In drept sunt aplicabile prevederile OUG 17/14.03.2000 privind taxa pe valoarea adaugata, art.19 lit.b care stipuleaza : "pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta intrarilor contribuabilii sunt obligati:

a) sa justifice suma taxei pe valoarea adaugata prin documente intocmite conform legii de catre contribuabilii inregistrati ca platitori de TVA;

b) sa justifice ca bunurile in cauza sunt destinate pentru nevoile firmei si sunt proprietatea acesteia .”

Din considerentele mentionate la capitolul privind impozitul pe profit si in temeiul prevederilor legale invocate anterior, se apreciaza ca in mod legal organul de control nu a acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrise in aceste facturi, contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Cu privire la calculul majorarilor de intarziere si al dobanzilor aferente obligatiilor catre bugetul de stat neachitate la termenele legale, acestea au fost calculate in baza art.13 din OG 11/1996 privind executarea creantelor bugetare si ale art.13 alin.2 din OG 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, care stipuleaza:”Pentru diferentele de obligatii bugetare, stabilite de organele competente, dobanzile se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei obligatiei bugetare, la care s-a stabilit diferenta, pana la data stingerii acesteia inclusiv.”

In conformitate cu prevederile art.1 pct.3 din OG nr.26/2001 pentru modificarea OG nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare:” *Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri bugetare, cu excepția majorărilor de întârziere, a penalităților și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termene de plată. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a majorărilor de întârziere și/sau a penalităților.*”

Din considerentele mentionate in cuprinsul deciziei si in temeiul prevederilor art.4 din OUG 217/1999 care a modificat si completat Ordonanta Guvernului nr.70/1994 privind impozitul pe profit, ale art.19 lit.b din OUG 17/14.03.2000 privind taxa pe valoarea adaugata, ale art.13 din OG 11/1996 privind executarea creantelor bugetare si ale art.13 alin.2 din OG 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare coroborate cu prevederile art.205(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata si implicit art.9(3) din OUG 13/2001, **se decide respingerea ca neintemeiata a contestatiei .**

DECIZIA NR.11

Cu adresa Activitatea de Control Fiscal a restituit in vederea reluarii procedurii administrative de solutionare, contestatia formulata de societatea X suspendata prin Decizie, intrucat, conform adresei transmisa de Parchetul de pe langa Judecatorie, se comunica faptul ca prin rechizitoriul s-a dispus "trimiterea in judecata a inculpatului, pentru savarsirea infractiunii de evaziune fiscala, dosarul fiind trimis Judecatoriei "

Societatea X contesta masurile dispuse prin procesul verbal incheiat de organe de control ale Directiei Controlului Fiscal, precizand urmatoarele:

1.Actiunea organului de control s-a declansat ilegal, neregularitatile privind procedura desfasurarii controlului fiind mentinute pe toata perioada controlului.

Nu s-au respectat prevederile OG nr.70/1997 privind controlul fiscal, modificata si completata de Legea nr.64/1999 si HG nr.886/1999 pentru aprobarea Instructiunilor de aplicare a OG nr.70/1997, respectiv:

- societatea nu a fost avizata cu 15 zile inainte de inceperea controlului;
- nu s-au prezentat agentului economic ordinele de deplasare emise si semnate de conducatorul unitatii fiscale precum si extrasul din Carta drepturilor si obligatiilor contribuabilului in timpul desfasurarii controlului;
- controlul fiscal a inceput in perioada 1-14 august 2002 si s-a finalizat in 25.04.2003, incalcan-du-se prevederile legale ce impun un termen de maximum 3 luni.

2.a)Organul de control a considerat cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil pentru anul 2001 si pentru anul 2002 din urmatoarele considerente:

1. neregularitati privind documentele justificative ce au stat la baza inregistrarilor in evidenta contabila;
2. nerealitatea operatiunilor economice.

Societatea contestatara considera ca motivele care au stat la baza acestei masuri sunt nelegale si netemeinice avand in vedere faptul ca inregistrarea in evidenta contabila a operatiunilor economice desfasurate s-a efectuate pe baza de facturi – document justificativ, potrivit art.6, al.1 din Legea contabilitatii nr.82/1991 – si cu respectarea dispozitiilor HG nr.831/1997.

In ceea ce priveste nerealitatea operatiunilor economice aferente facturilor de cheltuieli pentru care organul de control in mod nelegal nu a acordat drept de deducere, acestea constau in aprovizionarea cu anvelope auto si camere auto, combustibil si piese.

Organul de control nu a dat relevanta legislatiei fiscale in materie, in sensul ca nu a observat inexistenta normelor legale care sa impuna obligativitatea intocmirii unei evidente a consumurilor specifice, respectiv cheltuielile cu anvelope si, in cazul in care nu s-a intocmit astfel de evidenta, sanctiunea sa o reprezinte nededucerea unor astfel de cheltuieli.

Contrar mentiunilor facute prin actul de control cu privire la lipsa foilor de parcurs, a fiselor de activitate zilnica si a fiselor de consum, se precizeaza ca acestea au fost puse la dispozitia organului de control si, in consecinta, se poate face dovada realitatii cheltuielilor de acest gen.

b) Cu privire la cheltuielile privind comisionul, opinia organului de control este de asemenea, netemeinică și nelegală pentru următoarele motive:

Pentru a asigura front de lucru mijloacelor de transport aflate în exploatare, societatea contestată a înțeles să identifice beneficiarii serviciilor prestate prin intermediul unor terțe societăți, cu care au fost încheiate contracte de comision, în baza cărora după furnizarea informației, prin negociere directă, se percepea comision, facturat de prestator și achitat de petenta cu ordin de plată prin bancă.

Organul de control, în conformitate cu prevederile art.11 din Instrucțiunile pentru aplicarea prevederilor OG 70/1997 privind controlul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu a precizat actul normativ încălcat privind cheltuielile cu comisionul.

c) Referitor la aprecierea organului de control că fiind nereală amenajarea efectuată la garajul societății ce se află pe proprietatea petentei, aceasta s-a făcut în baza contractului de amenajare încheiat al cărui obiect îl constituia efectuarea următoarelor lucrări:

- amenajare terasament parc auto;
- betonat platforma parc auto;
- amenajare atelier reparatii autotractoare;
- amenajare hala garaj autoturisme;
- amenajare atelier reparatii autoturisme;
- amenajare birouri.

Intâmpinând dificultăți cu întabularea dreptului de proprietate asupra terenului și clarificarea situației juridice a construcțiilor existente pe terenul achiziționat și profitând de o relativă întârziere în executia lucrărilor, dar și după o analiză a oportunității continuării acestora societatea contestată a reziliat contractul.

Societatea prestatoare a efectuat lucrările de terasament parc auto, lucrare fără de care terenul nu putea fi folosit, pentru care s-a emis factura dar printr-o eroare de redactare a acesteia s-a menționat "c/v reparatii amenajare hala, garaj".

Trebuie să se aibă în vedere faptul că toate platile aferente facturilor neadmise la deducere de către organele de control s-au efectuat prin bancă, cu ordine de plată, astfel încât realitatea operațiunilor economice nu poate fi pusă la îndoială.

Mai mult, organul de control pe parcursul desfășurării verificării nu a luat în calcul contravaloarea cheltuielilor privind amortizarea mijloacelor fixe achiziționate prin leasing financiar pentru anul 2001.

3. Cu privire la taxa pe valoarea adăugată

Organul de control apreciază că nu admite dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă facturilor neadmise la deducere pentru calculul impozitului pe profit motivat că bunurile în cauză nu sunt pentru nevoile firmei. Având în vedere realitatea operațiunilor, petenta solicită să se constate că bunurile respective sunt destinate pentru nevoile firmei iar serviciile comisionate reprezintă o practică comercială admisă și să se acorde drept de deducere pentru TVA.

4. Cu privire la sumele datorate cu titlu de majorări și dobânzi aferente obligațiilor către bugetul de stat consemnate în procesul verbal, în conformitate cu prevederile art.11 din Instrucțiunile pentru aplicarea OG 70/1997 privind controlul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organul de control nu a precizat actul normativ de stabilire a acestor sume.

În procesul verbal de verificare, organele de control ale Direcției Controlului Fiscal Galați, referitor la aspectele contestate au consemnat următoarele:

Verificarea s-a efectuat la solicitarea Serviciului Politiei Economico-Financiare din cadrul Inspectoratului de Politie.

I.Referitor la capatul de cerere privind impozitul pe profit

a) In cursul anului 2001, agentul economic inregistreaza in contul 622 “cheltuieli privind onorariile” pe baza de facturi cu denumirea serviciilor “comision servicii prestate” fara a se nominaliza care au fost raporturile comerciale intermediare si valoarea facturilor de marfa pentru care s-a facturat comisionul. Nici in timpul controlului societatea nu a putut dovedi cu documente valoarea marfurilor livrate urmare a serviciilor prestate pentru care s-au facturat comisioanele precum si modul de calcul al acestora.

In anul 2001 si 2002 a fost inregistrata in contul 6018 “alte cheltuieli materiale”o suma aferenta facturilor pentru anvelope si camere auto. Pentru cheltuielile cu anvelope si camere auto agentul economic nu prezinta documente justificative aferente aprovizionarii (note de receptie, certificate de calitate si de garantie) si nici aferente consumurilor (bonuri de consum, foi de parcurs si fise ale activitatii zilnice a autovehiculelor), conform OMF nr.425/1998 privind regimul formularelor comune pentru activitatea financiar contabila si HG nr.831/1997 privind intocmirea si utilizarea formularelor cu regim special.

Societatea nu justifica cu numarul de km. efectuati consumul de anvelope si camere auto, acestea neavand certificate de calitate si garantie, consumul acestora inregistrandu-se fara a exista documente care sa ateste nr. de km. aferenti fiecarei anvelope, gradul de uzura si raportul comisiei care aproba inlocuirea acestora.

Organul de control nu acorda drept de deductie pentru cheltuieli intrucat agentul economic nu prezinta documente justificative pentru consumul acestor bunuri, nerespectand prevederile art.6 alin.1 din Legea nr.82/1991.

Documentul pe baza caruia agentul economic inregistreaza cheltuielile in toate cazurile, este exemplarul original al facturii fiscale emise pe numele sau.

b) Pentru cheltuieli cu amenajari si reparatii pentru garajul auto agentul economic nu prezinta develope de lucrari, autorizatie de constructie, procese verbale de receptie a lucrarilor, iar din verificarea la fata locului nu s-au constatat lucrari de constructii sau reparatii efectuate.

Aceste cheltuieli sunt cheltuieli nedeductibile din punct de vedere fiscal, neexistand documente justificative conform OG 70/1994 republicata,

c) Cu privire la cheltuielile cu comisioanele inregistrate pe baza facturilor emise de doua societati inregistrate in contul 622 “cheltuieli privind onorariile”, pe facturi se mentioneaza doar “comision servicii prestate” fara a se nominaliza care au fost raporturile comerciale intermediare si valoarea facturilor de marfa pentru care s-a facturat comisionul, Nici in timpul controlului societatea nu a putut dovedi cu documente valoarea marfurilor livrate urmare a serviciilor prestate pentru care s-au facturat comisioanele precum si modul de calcul al comisionului. Aceste cheltuieli au fost considerate nedeductibile in temeiul art.4 alin.1 lit.r din HG 402/2000 privind modificarile si completarile OG 70/1994 privind impozitul pe profit. In scopul verificarii prestatorilor s-au transmis avize de verificare, avize ce au fost restituite deoarece societatile nu mai functioneaza la sediile declarate.

d) Cu privire la taxa pe valoarea adaugata de plata stabilita de organul de control ca urmare a faptului ca nu s-a admis dreptul de deductie a TVA aferenta facturilor neadmise la deductie pentru calculul impozitului pe profit , intrucat nu se respecta prevederile art.19 lit.b din OUG nr.217/2000 privind taxa pe valoarea adaugata.

Societatea are in derulare un numar de 9 contracte de leasing financiar extern, privind noua mijloace de transport, in legatura cu care s-a constatat ca societatea s-a inregistrat cu TVA aferenta ratelor platite pana la data de 31.12.2002 ce nu a fost virata pana la data controlului. De asemenea, la calculul TVA aferenta ratei din luna ianuarie 2001 societatea a inregistrat TVA de plata mai putin. Ca urmare a nevirarii la termen a taxei pe valoarea adaugata s-au calculat majorari de intarziere si dobanzi si in conformitate cu prevederile art.1 pct.2 din OG nr.26/2001 privind modificarea OG nr.11/1996 societatea se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere de 0.5% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere a impozitelor, taxelor si altor contributii bugetare.

Luind in considerare constatările organelor de control, motivele invocate de contestatara, documentele existente la dosarul cauzei, coroborate cu prevederile actelor normative in vigoare in perioada verificata, se retin urmatoarele:

1. Referitor la punctul 1 din contestatie prin care se semnaleaza neregularitati privind procedura desfasurarii controlului, motivele invocate nu sunt de natura a atrage nulitatea actului contestat, tinand cont ca verificarea s-a efectuat in etape, la solicitarea Serviciului Politiei Economico-Financiare din cadrul Inspectoratului de Politie.

2.Referitor la punctele 2, 3 si 4 din contestatie

Cu privire la capatul de cerere privind impozitul pe profit

In fapt, cauza supusa solutionarii o constituie faptul daca societatea contestatara datoreaza obligatiile fiscale suplimentare reprezentand impozit pe profit, taxa pe valoarea adaugata, majorari de intarziere, dobanzi si penalitati, stabilite de catre organul de control urmare a neacordarii dreptului de deducere la calculul profitului impozabil a unor cheltuieli, dupa cum urmeaza:

a)- cheltuieli cu onorariile inregistrate in anul 2001 in contul 622 “cheltuieli privind onorariile” in baza facturilor in care se mentioneaza doar “comision servicii prestate” , fara ca societatea sa poata dovedi cu documente valoarea marfurilor livrate urmare a serviciilor prestate pentru care s-au facturat comisioanele precum si modul de calcul al comisionului. In scopul verificarii prestatorilor organul de control a transmis avize de verificare, avize ce au fost restituite deoarece societatile nu mai functioneaza la sediile declarate.

b)-cheltuieli cu anvelope, camere auto, ulei si combustibil, piese auto in anul 2001 si in anul 2002 inregistrate pe baza de facturi, in conturile 6018 ”alte cheltuieli materiale“ si in contul 6014 “cheltuieli cu piese de schimb” pentru care agentul economic nu prezinta documente justificative aferente aprovizionarii si nici aferente consumurilor. In actul contestat se face mentiunea ca documentul pe baza caruia agentul economic inregistreaza cheltuielile in toate cazurile, este exemplarul original al facturii fiscale emise pe numele sau; in ceea ce priveste cheltuielile cu combustibilii (ulei auto si motorina), societatea inregistreaza in contul 6012 “Cheltuieli privind combustibilii” cheltuieli pe baza de facturi, care nu reprezinta documente justificative pentru inregistrarea in contabilitate, intrucat nu sunt facturi fiscale speciale pentru comercializarea uleiurilor minerale supuse accizarii, conform art.32 din OG 158/2001, care stipuleaza :” Pentru toate livrarile si transferurile de produse supuse accizarii, efectuate de catre agenti economici producatori interni, procesatori, importatori si comercianti in sistem angro de astfel de produse, se vor utiliza in mod obligatoriu, dupa caz, facturi fiscale speciale sau avize speciale de insotire a marfii.”

c)-suma reprezentand cheltuieli cu amenajari si reparatii garaj auto inregistrate in anul 2002, in contul 628””alte cheltuieli cu serviciile executate de terti” pe baza de facturi, pentru care agentul economic nu prezinta devize de lucrari , autorizatie de constructie, procese verbale

de receptie a lucrarilor, iar din verificarea la fata locului nu s-au constatat lucrari de constructii sau reparatii efectuate.”

Organul de solutionare a contestatiei retine faptul ca principalii furnizori de bunuri si servicii ai societatii contestatare in perioada verificata sunt anumite societati, care nu au putut fi verificate de catre organele de control iar organele de cercetare penala, prin rechizitoriul au dispus “trimiterea in judecata a inculpatului, pentru savarsirea infractiunii de evaziune fiscala.”

In drept, in speta sunt aplicabile, pana la 01.07.2002, prevederile art.4 din OUG 217/1999 care a modificat si completat Ordonanta Guvernului nr.70/1994 privind impozitul pe profit care stipuleaza:

alin.1 *“Profitul impozabil se calculeaza ca diferenta intre veniturile obtinute (...) si cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile si se adauga cheltuielile nedeductibile”*

alin.4 *“ La calculul profitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai daca sunt aferente realizarii veniturilor.”*

La alin.6 al aceluiasi articol sunt detaliate categoriile de cheltuieli considerate nedeductibile la calculul profitului impozabil si anume:

“ m) cheltuielile inregistrate in contabilitate pe baza unor documente care nu indeplinesc, potrivit Legii contabilitatii nr.82/1991, cu modificarile ulterioare, conditiile de document justificativ;

.....

r) cheltuielile cu serviciile, inclusiv de management sau consultanta, in situatia in care nu sunt justificate de un contract scris si pentru care nu pot fi verificati prestatorii in legatura cu natura acestora.”

Aceste prevederi legale au fost preluate in continutul Legii nr.414/2002 privind impozitul pe profit, art.9 pct.7, aplicabila de la 01.07.2002 .

In conformitate cu prevederile Legii contabilitatii nr. 82/1991, republicata art.6 alin.2: *“Orice operatiune patrimoniala se consemneaza in momentul efectuarii ei intr-un in scris care sta la baza inregistrarilor in contabilitate, dobandind astfel calitatea de document justificativ.”*

Regulamentul nr. 704/1993 de aplicare a Legii contabilitatii stipuleaza la punctul 119:

“Potrivit art.6 alin.2 din lege, orice operatiune patrimoniala se consemneaza in momentul efectuarii ei intr-un in scris care sta la baza inregistrarilor in contabilitate, dobandind astfel calitatea de document justificativ.”

Avand in vedere faptul ca societatea contestatara nu respecta prevederile legale invocate anterior, ca prestatorii serviciilor nu au putut fi verificati, iar organele de cercetare penala au dispus “trimiterea in judecata a inculpatului pentru savarsirea infractiunii de evaziune fiscala.”, societatea contestatara nu face dovada ca cheltuielile sunt efectuate in scopul realizarii de venituri, motiv pentru care sunt nedeductibile la calculul profitului impozabil, contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Cu privire la taxa pe valoarea adaugata aferenta facturilor neadmise la deducere pentru calculul impozitului pe profit,

In drept sunt aplicabile prevederile OUG 17/14.03.2000 privind taxa pe valoarea adaugata, art.19 lit.b care stipuleaza : "pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta intrarilor contribuabilii sunt obligati:

a) sa justifice suma taxei pe valoarea adaugata prin documente intocmite conform legii de catre contribuabilii inregistrati ca platitori de TVA;

b) sa justifice ca bunurile in cauza sunt destinate pentru nevoile firmei si sunt proprietatea acesteia .”

Din considerentele mentionate la capitolul privind impozitul pe profit si in temeiul prevederilor legale invocate anterior, se apreciaza ca in mod legal organul de control nu a acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrise in aceste facturi, contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Cu privire la calculul majorarilor de intarziere si al dobanzilor aferente obligatiilor catre bugetul de stat neachitate la termenele legale, acestea au fost calculate in baza art.13 din OG 11/1996 privind executarea creantelor bugetare si ale art.13 alin.2 din OG 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, care stipuleaza:”Pentru diferentele de obligatii bugetare, stabilite de organele competente, dobanzile se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei obligatiei bugetare, la care s-a stabilit diferenta, pana la data stingerii acesteia inclusiv.”

In conformitate cu prevederile art.1 pct.3 din OG nr.26/2001 pentru modificarea OG nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare:” *Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri bugetare, cu excepția majorărilor de întârziere, a penalităților și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termene de plată. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a majorărilor de întârziere și/sau a penalităților.*”

Din considerentele mentionate in cuprinsul deciziei si in temeiul prevederilor art.4 din OUG 217/1999 care a modificat si completat Ordonanta Guvernului nr.70/1994 privind impozitul pe profit, ale art.19 lit.b din OUG 17/14.03.2000 privind taxa pe valoarea adaugata, ale art.13 din OG 11/1996 privind executarea creantelor bugetare si ale art.13 alin.2 din OG 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare coroborate cu prevederile art.205(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata si implicit art.9(3) din OUG 13/2001, **se decide respingerea ca neintemeiata a contestatiei .**

DECIZIA NR.11

Cu adresa Activitatea de Control Fiscal a restituit in vederea reluarii procedurii administrative de solutionare, contestatia formulata de societatea X suspendata prin Decizie, intrucat, conform adresei transmisa de Parchetul de pe langa Judecatorie, se comunica faptul ca prin rechizitoriul s-a dispus "trimiterea in judecata a inculpatului, pentru savarsirea infractiunii de evaziune fiscala, dosarul fiind trimis Judecatoriei "

Societatea X contesta masurile dispuse prin procesul verbal incheiat de organe de control ale Directiei Controlului Fiscal, precizand urmatoarele:

1. Actiunea organului de control s-a declansat ilegal, neregularitatile privind procedura desfasurarii controlului fiind mentinute pe toata perioada controlului.

Nu s-au respectat prevederile OG nr.70/1997 privind controlul fiscal, modificata si completata de Legea nr.64/1999 si HG nr.886/1999 pentru aprobarea Instructiunilor de aplicare a OG nr.70/1997, respectiv:

- societatea nu a fost avizata cu 15 zile inainte de inceperea controlului;
- nu s-au prezentat agentului economic ordinele de deplasare emise si semnate de conducatorul unitatii fiscale precum si extrasul din Carta drepturilor si obligatiilor contribuabilului in timpul desfasurarii controlului;
- controlul fiscal a inceput in perioada 1-14 august 2002 si s-a finalizat in 25.04.2003, incalcan-du-se prevederile legale ce impun un termen de maximum 3 luni.

2.a) Organul de control a considerat cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil pentru anul 2001 si pentru anul 2002 din urmatoarele considerente:

1. neregularitati privind documentele justificative ce au stat la baza inregistrarilor in evidenta contabila;
2. nerealitatea operatiunilor economice.

Societatea contestatara considera ca motivele care au stat la baza acestei masuri sunt nelegale si netemeinice avand in vedere faptul ca inregistrarea in evidenta contabila a operatiunilor economice desfasurate s-a efectuate pe baza de facturi – document justificativ, potrivit art.6, al.1 din Legea contabilitatii nr.82/1991 – si cu respectarea dispozitiilor HG nr.831/1997.

In ceea ce priveste nerealitatea operatiunilor economice aferente facturilor de cheltuieli pentru care organul de control in mod nelegal nu a acordat drept de deducere, acestea constau in aprovizionarea cu anvelope auto si camere auto, combustibil si piese.

Organul de control nu a dat relevanta legislatiei fiscale in materie, in sensul ca nu a observat inexistenta normelor legale care sa impuna obligativitatea intocmirii unei evidente a consumurilor specifice, respectiv cheltuielile cu anvelope si, in cazul in care nu s-a intocmit astfel de evidenta, sanctiunea sa o reprezinte nededucerea unor astfel de cheltuieli.

Contrar mentiunilor facute prin actul de control cu privire la lipsa foilor de parcurs, a fiselor de activitate zilnica si a fiselor de consum, se precizeaza ca acestea au fost puse la dispozitia organului de control si, in consecinta, se poate face dovada realitatii cheltuielilor de acest gen.

b) Cu privire la cheltuielile privind comisionul, opinia organului de control este de asemenea, netemeinică și nelegală pentru următoarele motive:

Pentru a asigura front de lucru mijloacelor de transport aflate în exploatare, societatea contestată a înțeles să identifice beneficiarii serviciilor prestate prin intermediul unor terțe societăți, cu care au fost încheiate contracte de comision, în baza cărora după furnizarea informației, prin negociere directă, se percepea comision, facturat de prestator și achitat de petenta cu ordin de plată prin bancă.

Organul de control, în conformitate cu prevederile art.11 din Instrucțiunile pentru aplicarea prevederilor OG 70/1997 privind controlul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu a precizat actul normativ încălcat privind cheltuielile cu comisionul.

c) Referitor la aprecierea organului de control că fiind nereală amenajarea efectuată la garajul societății ce se află pe proprietatea petentei, aceasta s-a făcut în baza contractului de amenajare încheiat al cărui obiect îl constituia efectuarea următoarelor lucrări:

- amenajare terasament parc auto;
- betonat platforma parc auto;
- amenajare atelier reparatii autotractoare;
- amenajare hala garaj autoturisme;
- amenajare atelier reparatii autoturisme;
- amenajare birouri.

Intâmpinând dificultăți cu întabularea dreptului de proprietate asupra terenului și clarificarea situației juridice a construcțiilor existente pe terenul achiziționat și profitând de o relativă întârziere în executia lucrărilor, dar și după o analiză a oportunității continuării acestora societatea contestată a reziliat contractul.

Societatea prestatoare a efectuat lucrările de terasament parc auto, lucrare fără de care terenul nu putea fi folosit, pentru care s-a emis factura dar printr-o eroare de redactare a acesteia s-a menționat "c/v reparatii amenajare hala, garaj".

Trebuie să se aibă în vedere faptul că toate platile aferente facturilor neadmise la deducere de către organele de control s-au efectuat prin bancă, cu ordine de plată, astfel încât realitatea operațiunilor economice nu poate fi pusă la îndoială.

Mai mult, organul de control pe parcursul desfășurării verificării nu a luat în calcul contravaloarea cheltuielilor privind amortizarea mijloacelor fixe achiziționate prin leasing financiar pentru anul 2001.

3. Cu privire la taxa pe valoarea adăugată

Organul de control apreciază că nu admite dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă facturilor neadmise la deducere pentru calculul impozitului pe profit motivat că bunurile în cauză nu sunt pentru nevoile firmei. Având în vedere realitatea operațiunilor, petenta solicită să se constate că bunurile respective sunt destinate pentru nevoile firmei iar serviciile comisionate reprezintă o practică comercială admisă și să se acorde drept de deducere pentru TVA.

4. Cu privire la sumele datorate cu titlu de majorări și dobânzi aferente obligațiilor către bugetul de stat consemnate în procesul verbal, în conformitate cu prevederile art.11 din Instrucțiunile pentru aplicarea OG 70/1997 privind controlul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organul de control nu a precizat actul normativ de stabilire a acestor sume.

În procesul verbal de verificare, organele de control ale Direcției Controlului Fiscal Galați, referitor la aspectele contestate au consemnat următoarele:

Verificarea s-a efectuat la solicitarea Serviciului Politiei Economico-Financiare din cadrul Inspectoratului de Politie.

I.Referitor la capatul de cerere privind impozitul pe profit

a) In cursul anului 2001, agentul economic inregistreaza in contul 622 “cheltuieli privind onorariile” pe baza de facturi cu denumirea serviciilor “comision servicii prestate” fara a se nominaliza care au fost raporturile comerciale intermediare si valoarea facturilor de marfa pentru care s-a facturat comisionul. Nici in timpul controlului societatea nu a putut dovedi cu documente valoarea marfurilor livrate urmare a serviciilor prestate pentru care s-au facturat comisioanele precum si modul de calcul al acestora.

In anul 2001 si 2002 a fost inregistrata in contul 6018 “alte cheltuieli materiale”o suma aferenta facturilor pentru anvelope si camere auto. Pentru cheltuielile cu anvelope si camere auto agentul economic nu prezinta documente justificative aferente aprovizionarii (note de receptie, certificate de calitate si de garantie) si nici aferente consumurilor (bonuri de consum, foi de parcurs si fise ale activitatii zilnice a autovehiculelor), conform OMF nr.425/1998 privind regimul formularelor comune pentru activitatea financiar contabila si HG nr.831/1997 privind intocmirea si utilizarea formularelor cu regim special.

Societatea nu justifica cu numarul de km. efectuati consumul de anvelope si camere auto, acestea neavand certificate de calitate si garantie, consumul acestora inregistrandu-se fara a exista documente care sa ateste nr. de km. aferenti fiecarei anvelope, gradul de uzura si raportul comisiei care aproba inlocuirea acestora.

Organul de control nu acorda drept de deducere pentru cheltuieli intrucat agentul economic nu prezinta documente justificative pentru consumul acestor bunuri, nerespectand prevederile art.6 alin.1 din Legea nr.82/1991.

Documentul pe baza caruia agentul economic inregistreaza cheltuielile in toate cazurile, este exemplarul original al facturii fiscale emise pe numele sau.

b) Pentru cheltuieli cu amenajari si reparatii pentru garajul auto agentul economic nu prezinta develope de lucrari, autorizatie de constructie, procese verbale de receptie a lucrarilor, iar din verificarea la fata locului nu s-au constatat lucrari de constructii sau reparatii efectuate.

Aceste cheltuieli sunt cheltuieli nedeductibile din punct de vedere fiscal, neexistand documente justificative conform OG 70/1994 republicata,

c) Cu privire la cheltuielile cu comisioanele inregistrate pe baza facturilor emise de doua societati inregistrate in contul 622 “cheltuieli privind onorariile”, pe facturi se mentioneaza doar “comision servicii prestate” fara a se nominaliza care au fost raporturile comerciale intermediare si valoarea facturilor de marfa pentru care s-a facturat comisionul, Nici in timpul controlului societatea nu a putut dovedi cu documente valoarea marfurilor livrate urmare a serviciilor prestate pentru care s-au facturat comisioanele precum si modul de calcul al comisionului. Aceste cheltuieli au fost considerate nedeductibile in temeiul art.4 alin.1 lit.r din HG 402/2000 privind modificarile si completarile OG 70/1994 privind impozitul pe profit. In scopul verificarii prestatorilor s-au transmis avize de verificare, avize ce au fost restituite deoarece societatile nu mai functioneaza la sediile declarate.

d) Cu privire la taxa pe valoarea adaugata de plata stabilita de organul de control ca urmare a faptului ca nu s-a admis dreptul de deducere a TVA aferenta facturilor neadmise la deducere pentru calculul impozitului pe profit , intrucat nu se respecta prevederile art.19 lit.b din OUG nr.217/2000 privind taxa pe valoarea adaugata.

Societatea are in derulare un numar de 9 contracte de leasing financiar extern, privind noua mijloace de transport, in legatura cu care s-a constatat ca societatea s-a inregistrat cu TVA aferenta ratelor platite pana la data de 31.12.2002 ce nu a fost virata pana la data controlului. De asemenea, la calculul TVA aferenta ratei din luna ianuarie 2001 societatea a inregistrat TVA de plata mai putin. Ca urmare a nevirarii la termen a taxei pe valoarea adaugata s-au calculat majorari de intarziere si dobanzi si in conformitate cu prevederile art.1 pct.2 din OG nr.26/2001 privind modificarea OG nr.11/1996 societatea se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere de 0.5% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere a impozitelor, taxelor si altor contributii bugetare.

Luind in considerare constatările organelor de control, motivele invocate de contestatara, documentele existente la dosarul cauzei, coroborate cu prevederile actelor normative in vigoare in perioada verificata, se retin urmatoarele:

1. Referitor la punctul 1 din contestatie prin care se semnaleaza neregularitati privind procedura desfasurarii controlului, motivele invocate nu sunt de natura a atrage nulitatea actului contestat, tinand cont ca verificarea s-a efectuat in etape, la solicitarea Serviciului Politiei Economico-Financiare din cadrul Inspectoratului de Politie.

2.Referitor la punctele 2, 3 si 4 din contestatie

Cu privire la capatul de cerere privind impozitul pe profit

In fapt, cauza supusa solutionarii o constituie faptul daca societatea contestatara datoreaza obligatiile fiscale suplimentare reprezentand impozit pe profit, taxa pe valoarea adaugata, majorari de intarziere, dobanzi si penalitati, stabilite de catre organul de control urmare a neacordarii dreptului de deducere la calculul profitului impozabil a unor cheltuieli, dupa cum urmeaza:

a)- cheltuieli cu onorariile inregistrate in anul 2001 in contul 622 “cheltuieli privind onorariile” in baza facturilor in care se mentioneaza doar “comision servicii prestate” , fara ca societatea sa poata dovedi cu documente valoarea marfurilor livrate urmare a serviciilor prestate pentru care s-au facturat comisioanele precum si modul de calcul al comisionului. In scopul verificarii prestatorilor organul de control a transmis avize de verificare, avize ce au fost restituite deoarece societatile nu mai functioneaza la sediile declarate.

b)-cheltuieli cu anvelope, camere auto, ulei si combustibil, piese auto in anul 2001 si in anul 2002 inregistrate pe baza de facturi, in conturile 6018 ”alte cheltuieli materiale“ si in contul 6014 “cheltuieli cu piese de schimb” pentru care agentul economic nu prezinta documente justificative aferente aprovizionarii si nici aferente consumurilor. In actul contestat se face mentiunea ca documentul pe baza caruia agentul economic inregistreaza cheltuielile in toate cazurile, este exemplarul original al facturii fiscale emise pe numele sau; in ceea ce priveste cheltuielile cu combustibilii (ulei auto si motorina), societatea inregistreaza in contul 6012 “Cheltuieli privind combustibilii” cheltuieli pe baza de facturi, care nu reprezinta documente justificative pentru inregistrarea in contabilitate, intrucat nu sunt facturi fiscale speciale pentru comercializarea uleiurilor minerale supuse accizarii, conform art.32 din OG 158/2001, care stipuleaza :” Pentru toate livrarile si transferurile de produse supuse accizarii, efectuate de catre agenti economici producatori interni, procesatori, importatori si comercianti in sistem angro de astfel de produse, se vor utiliza in mod obligatoriu, dupa caz, facturi fiscale speciale sau avize speciale de insotire a marfii.”

c)-suma reprezentand cheltuieli cu amenajari si reparatii garaj auto inregistrate in anul 2002, in contul 628””alte cheltuieli cu serviciile executate de terti” pe baza de facturi, pentru care agentul economic nu prezinta devize de lucrari , autorizatie de constructie, procese verbale

de receptie a lucrarilor, iar din verificarea la fata locului nu s-au constatat lucrari de constructii sau reparatii efectuate.”

Organul de solutionare a contestatiei retine faptul ca principalii furnizori de bunuri si servicii ai societatii contestatare in perioada verificata sunt anumite societati, care nu au putut fi verificate de catre organele de control iar organele de cercetare penala, prin rechizitoriul au dispus “trimiterea in judecata a inculpatului, pentru savarsirea infractiunii de evaziune fiscala.”

In drept, in speta sunt aplicabile, pana la 01.07.2002, prevederile art.4 din OUG 217/1999 care a modificat si completat Ordonanta Guvernului nr.70/1994 privind impozitul pe profit care stipuleaza:

alin.1 *“Profitul impozabil se calculeaza ca diferenta intre veniturile obtinute (...) si cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile si se adauga cheltuielile nedeductibile”*

alin.4 *“ La calculul profitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai daca sunt aferente realizarii veniturilor.”*

La alin.6 al aceluiasi articol sunt detaliate categoriile de cheltuieli considerate nedeductibile la calculul profitului impozabil si anume:

“ m) cheltuielile inregistrate in contabilitate pe baza unor documente care nu indeplinesc, potrivit Legii contabilitatii nr.82/1991, cu modificarile ulterioare, conditiile de document justificativ;

.....

r) cheltuielile cu serviciile, inclusiv de management sau consultanta, in situatia in care nu sunt justificate de un contract scris si pentru care nu pot fi verificati prestatorii in legatura cu natura acestora.”

Aceste prevederi legale au fost preluate in continutul Legii nr.414/2002 privind impozitul pe profit, art.9 pct.7, aplicabila de la 01.07.2002 .

In conformitate cu prevederile Legii contabilitatii nr. 82/1991, republicata art.6 alin.2: *“Orice operatiune patrimoniala se consemneaza in momentul efectuarii ei intr-un in scris care sta la baza inregistrarilor in contabilitate, dobandind astfel calitatea de document justificativ.”*

Regulamentul nr. 704/1993 de aplicare a Legii contabilitatii stipuleaza la punctul 119:

“Potrivit art.6 alin.2 din lege, orice operatiune patrimoniala se consemneaza in momentul efectuarii ei intr-un in scris care sta la baza inregistrarilor in contabilitate, dobandind astfel calitatea de document justificativ.”

Avand in vedere faptul ca societatea contestatara nu respecta prevederile legale invocate anterior, ca prestatorii serviciilor nu au putut fi verificati, iar organele de cercetare penala au dispus “trimiterea in judecata a inculpatului pentru savarsirea infractiunii de evaziune fiscala.”, societatea contestatara nu face dovada ca cheltuielile sunt efectuate in scopul realizarii de venituri, motiv pentru care sunt nedeductibile la calculul profitului impozabil, contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Cu privire la taxa pe valoarea adaugata aferenta facturilor neadmise la deducere pentru calculul impozitului pe profit,

In drept sunt aplicabile prevederile OUG 17/14.03.2000 privind taxa pe valoarea adaugata, art.19 lit.b care stipuleaza : "pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta intrarilor contribuabilii sunt obligati:

a) sa justifice suma taxei pe valoarea adaugata prin documente intocmite conform legii de catre contribuabilii inregistrati ca platitori de TVA;

b) sa justifice ca bunurile in cauza sunt destinate pentru nevoile firmei si sunt proprietatea acesteia .”

Din considerentele mentionate la capitolul privind impozitul pe profit si in temeiul prevederilor legale invocate anterior, se apreciaza ca in mod legal organul de control nu a acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrise in aceste facturi, contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Cu privire la calculul majorarilor de intarziere si al dobanzilor aferente obligatiilor catre bugetul de stat neachitate la termenele legale, acestea au fost calculate in baza art.13 din OG 11/1996 privind executarea creantelor bugetare si ale art.13 alin.2 din OG 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, care stipuleaza:”Pentru diferentele de obligatii bugetare, stabilite de organele competente, dobanzile se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei obligatiei bugetare, la care s-a stabilit diferenta, pana la data stingerii acesteia inclusiv.”

In conformitate cu prevederile art.1 pct.3 din OG nr.26/2001 pentru modificarea OG nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare:” *Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri bugetare, cu excepția majorărilor de întârziere, a penalităților și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termene de plată. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a majorărilor de întârziere și/sau a penalităților.*”

Din considerentele mentionate in cuprinsul deciziei si in temeiul prevederilor art.4 din OUG 217/1999 care a modificat si completat Ordonanta Guvernului nr.70/1994 privind impozitul pe profit, ale art.19 lit.b din OUG 17/14.03.2000 privind taxa pe valoarea adaugata, ale art.13 din OG 11/1996 privind executarea creantelor bugetare si ale art.13 alin.2 din OG 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare coroborate cu prevederile art.205(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata si implicit art.9(3) din OUG 13/2001, **se decide respingerea ca neintemeiata a contestatiei .**

DECIZIA NR.11

Cu adresa Activitatea de Control Fiscal a restituit in vederea reluarii procedurii administrative de solutionare, contestatia formulata de societatea X suspendata prin Decizie, intrucat, conform adresei transmisa de Parchetul de pe langa Judecatorie, se comunica faptul ca prin rechizitoriul s-a dispus "trimiterea in judecata a inculpatului, pentru savarsirea infractiunii de evaziune fiscala, dosarul fiind trimis Judecatoriei "

Societatea X contesta masurile dispuse prin procesul verbal incheiat de organe de control ale Directiei Controlului Fiscal, precizand urmatoarele:

1.Actiunea organului de control s-a declansat ilegal, neregularitatile privind procedura desfasurarii controlului fiind mentinute pe toata perioada controlului.

Nu s-au respectat prevederile OG nr.70/1997 privind controlul fiscal, modificata si completata de Legea nr.64/1999 si HG nr.886/1999 pentru aprobarea Instructiunilor de aplicare a OG nr.70/1997, respectiv:

- societatea nu a fost avizata cu 15 zile inainte de inceperea controlului;
- nu s-au prezentat agentului economic ordinele de deplasare emise si semnate de conducatorul unitatii fiscale precum si extrasul din Carta drepturilor si obligatiilor contribuabilului in timpul desfasurarii controlului;
- controlul fiscal a inceput in perioada 1-14 august 2002 si s-a finalizat in 25.04.2003, incalcandu-se prevederile legale ce impun un termen de maximum 3 luni.

2.a)Organul de control a considerat cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil pentru anul 2001 si pentru anul 2002 din urmatoarele considerente:

1. neregularitati privind documentele justificative ce au stat la baza inregistrarilor in evidenta contabila;
2. nerealitatea operatiunilor economice.

Societatea contestatara considera ca motivele care au stat la baza acestei masuri sunt nelegale si netemeinice avand in vedere faptul ca inregistrarea in evidenta contabila a operatiunilor economice desfasurate s-a efectuate pe baza de facturi – document justificativ, potrivit art.6, al.1 din Legea contabilitatii nr.82/1991 – si cu respectarea dispozitiilor HG nr.831/1997.

In ceea ce priveste nerealitatea operatiunilor economice aferente facturilor de cheltuieli pentru care organul de control in mod nelegal nu a acordat drept de deducere, acestea constau in aprovizionarea cu anvelope auto si camere auto, combustibil si piese.

Organul de control nu a dat relevanta legislatiei fiscale in materie, in sensul ca nu a observat inexistenta normelor legale care sa impuna obligativitatea intocmirii unei evidente a consumurilor specifice, respectiv cheltuielile cu anvelope si, in cazul in care nu s-a intocmit astfel de evidenta, sanctiunea sa o reprezinte nededucerea unor astfel de cheltuieli.

Contrar mentiunilor facute prin actul de control cu privire la lipsa foilor de parcurs, a fiselor de activitate zilnica si a fiselor de consum, se precizeaza ca acestea au fost puse la dispozitia organului de control si, in consecinta, se poate face dovada realitatii cheltuielilor de acest gen.

b) Cu privire la cheltuielile privind comisionul, opinia organului de control este de asemenea, netemeinică și nelegală pentru următoarele motive:

Pentru a asigura front de lucru mijloacelor de transport aflate în exploatare, societatea contestată a înțeles să identifice beneficiarii serviciilor prestate prin intermediul unor terțe societăți, cu care au fost încheiate contracte de comision, în baza cărora după furnizarea informației, prin negociere directă, se percepea comision, facturat de prestator și achitat de petenta cu ordin de plată prin bancă.

Organul de control, în conformitate cu prevederile art.11 din Instrucțiunile pentru aplicarea prevederilor OG 70/1997 privind controlul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu a precizat actul normativ încălcat privind cheltuielile cu comisionul.

c) Referitor la aprecierea organului de control că fiind nereală amenajarea efectuată la garajul societății ce se află pe proprietatea petentei, aceasta s-a făcut în baza contractului de amenajare încheiat al cărui obiect îl constituia efectuarea următoarelor lucrări:

- amenajare terasament parc auto;
- betonat platforma parc auto;
- amenajare atelier reparatii autotractoare;
- amenajare hala garaj autoturisme;
- amenajare atelier reparatii autoturisme;
- amenajare birouri.

Intâmpinând dificultăți cu întabularea dreptului de proprietate asupra terenului și clarificarea situației juridice a construcțiilor existente pe terenul achiziționat și profitând de o relativă întârziere în executia lucrărilor, dar și după o analiză a oportunității continuării acestora societatea contestată a reziliat contractul.

Societatea prestatoare a efectuat lucrările de terasament parc auto, lucrare fără de care terenul nu putea fi folosit, pentru care s-a emis factura dar printr-o eroare de redactare a acesteia s-a menționat "c/v reparatii amenajare hala, garaj".

Trebuie să se aibă în vedere faptul că toate platile aferente facturilor neadmise la deducere de către organele de control s-au efectuat prin bancă, cu ordine de plată, astfel încât realitatea operațiunilor economice nu poate fi pusă la îndoială.

Mai mult, organul de control pe parcursul desfășurării verificării nu a luat în calcul contravaloarea cheltuielilor privind amortizarea mijloacelor fixe achiziționate prin leasing financiar pentru anul 2001.

3. Cu privire la taxa pe valoarea adăugată

Organul de control apreciază că nu admite dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă facturilor neadmise la deducere pentru calculul impozitului pe profit motivat că bunurile în cauză nu sunt pentru nevoile firmei. Având în vedere realitatea operațiunilor, petenta solicită să se constate că bunurile respective sunt destinate pentru nevoile firmei iar serviciile comisionate reprezintă o practică comercială admisă și să se acorde drept de deducere pentru TVA.

4. Cu privire la sumele datorate cu titlu de majorări și dobânzi aferente obligațiilor către bugetul de stat consemnate în procesul verbal, în conformitate cu prevederile art.11 din Instrucțiunile pentru aplicarea OG 70/1997 privind controlul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organul de control nu a precizat actul normativ de stabilire a acestor sume.

În procesul verbal de verificare, organele de control ale Direcției Controlului Fiscal Galați, referitor la aspectele contestate au consemnat următoarele:

Verificarea s-a efectuat la solicitarea Serviciului Politiei Economico-Financiare din cadrul Inspectoratului de Politie.

I.Referitor la capatul de cerere privind impozitul pe profit

a) In cursul anului 2001, agentul economic inregistreaza in contul 622 “cheltuieli privind onorariile” pe baza de facturi cu denumirea serviciilor “comision servicii prestate” fara a se nominaliza care au fost raporturile comerciale intermediare si valoarea facturilor de marfa pentru care s-a facturat comisionul. Nici in timpul controlului societatea nu a putut dovedi cu documente valoarea marfurilor livrate urmare a serviciilor prestate pentru care s-au facturat comisioanele precum si modul de calcul al acestora.

In anul 2001 si 2002 a fost inregistrata in contul 6018 “alte cheltuieli materiale”o suma aferenta facturilor pentru anvelope si camere auto. Pentru cheltuielile cu anvelope si camere auto agentul economic nu prezinta documente justificative aferente aprovizionarii (note de receptie, certificate de calitate si de garantie) si nici aferente consumurilor (bonuri de consum, foi de parcurs si fise ale activitatii zilnice a autovehiculelor), conform OMF nr.425/1998 privind regimul formularelor comune pentru activitatea financiar contabila si HG nr.831/1997 privind intocmirea si utilizarea formularelor cu regim special.

Societatea nu justifica cu numarul de km. efectuati consumul de anvelope si camere auto, acestea neavand certificate de calitate si garantie, consumul acestora inregistrandu-se fara a exista documente care sa ateste nr. de km. aferenti fiecărei anvelope, gradul de uzura si raportul comisiei care aproba inlocuirea acestora.

Organul de control nu acorda drept de deducere pentru cheltuieli intrucat agentul economic nu prezinta documente justificative pentru consumul acestor bunuri, nerespectand prevederile art.6 alin.1 din Legea nr.82/1991.

Documentul pe baza caruia agentul economic inregistreaza cheltuielile in toate cazurile, este exemplarul original al facturii fiscale emise pe numele sau.

b) Pentru cheltuieli cu amenajari si reparatii pentru garajul auto agentul economic nu prezinta develope de lucrari, autorizatie de constructie, procese verbale de receptie a lucrarilor, iar din verificarea la fata locului nu s-au constatat lucrari de constructii sau reparatii efectuate.

Aceste cheltuieli sunt cheltuieli nedeductibile din punct de vedere fiscal, neexistand documente justificative conform OG 70/1994 republicata,

c) Cu privire la cheltuielile cu comisioanele inregistrate pe baza facturilor emise de doua societati inregistrate in contul 622 “cheltuieli privind onorariile”, pe facturi se mentioneaza doar “comision servicii prestate” fara a se nominaliza care au fost raporturile comerciale intermediare si valoarea facturilor de marfa pentru care s-a facturat comisionul, Nici in timpul controlului societatea nu a putut dovedi cu documente valoarea marfurilor livrate urmare a serviciilor prestate pentru care s-au facturat comisioanele precum si modul de calcul al comisionului. Aceste cheltuieli au fost considerate nedeductibile in temeiul art.4 alin.1 lit.r din HG 402/2000 privind modificarile si completarile OG 70/1994 privind impozitul pe profit. In scopul verificarii prestatorilor s-au transmis avize de verificare, avize ce au fost restituite deoarece societatile nu mai functioneaza la sediile declarate.

d) Cu privire la taxa pe valoarea adaugata de plata stabilita de organul de control ca urmare a faptului ca nu s-a admis dreptul de deducere a TVA aferenta facturilor neadmise la deducere pentru calculul impozitului pe profit , intrucat nu se respecta prevederile art.19 lit.b din OUG nr.217/2000 privind taxa pe valoarea adaugata.

Societatea are in derulare un numar de 9 contracte de leasing financiar extern, privind noua mijloace de transport, in legatura cu care s-a constatat ca societatea s-a inregistrat cu TVA aferenta ratelor platite pana la data de 31.12.2002 ce nu a fost virata pana la data controlului. De asemenea, la calculul TVA aferenta ratei din luna ianuarie 2001 societatea a inregistrat TVA de plata mai putin. Ca urmare a nevirarii la termen a taxei pe valoarea adaugata s-au calculat majorari de intarziere si dobanzi si in conformitate cu prevederile art.1 pct.2 din OG nr.26/2001 privind modificarea OG nr.11/1996 societatea se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere de 0.5% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere a impozitelor, taxelor si altor contributii bugetare.

Luind in considerare constatările organelor de control, motivele invocate de contestatara, documentele existente la dosarul cauzei, coroborate cu prevederile actelor normative in vigoare in perioada verificata, se retin urmatoarele:

1. Referitor la punctul 1 din contestatie prin care se semnaleaza neregularitati privind procedura desfasurarii controlului, motivele invocate nu sunt de natura a atrage nulitatea actului contestat, tinand cont ca verificarea s-a efectuat in etape, la solicitarea Serviciului Politiei Economico-Financiare din cadrul Inspectoratului de Politie.

2.Referitor la punctele 2, 3 si 4 din contestatie

Cu privire la capatul de cerere privind impozitul pe profit

In fapt, cauza supusa solutionarii o constituie faptul daca societatea contestatara datoreaza obligatiile fiscale suplimentare reprezentand impozit pe profit, taxa pe valoarea adaugata, majorari de intarziere, dobanzi si penalitati, stabilite de catre organul de control urmare a neacordarii dreptului de deducere la calculul profitului impozabil a unor cheltuieli, dupa cum urmeaza:

a)- cheltuieli cu onorariile inregistrate in anul 2001 in contul 622 “cheltuieli privind onorariile” in baza facturilor in care se mentioneaza doar “comision servicii prestate” , fara ca societatea sa poata dovedi cu documente valoarea marfurilor livrate urmare a serviciilor prestate pentru care s-au facturat comisioanele precum si modul de calcul al comisionului. In scopul verificarii prestatorilor organul de control a transmis avize de verificare, avize ce au fost restituite deoarece societatile nu mai functioneaza la sediile declarate.

b)-cheltuieli cu anvelope, camere auto, ulei si combustibil, piese auto in anul 2001 si in anul 2002 inregistrate pe baza de facturi, in conturile 6018 ”alte cheltuieli materiale“ si in contul 6014 “cheltuieli cu piese de schimb” pentru care agentul economic nu prezinta documente justificative aferente aprovizionarii si nici aferente consumurilor. In actul contestat se face mentiunea ca documentul pe baza caruia agentul economic inregistreaza cheltuielile in toate cazurile, este exemplarul original al facturii fiscale emise pe numele sau; in ceea ce priveste cheltuielile cu combustibilii (ulei auto si motorina), societatea inregistreaza in contul 6012 “Cheltuieli privind combustibilii” cheltuieli pe baza de facturi, care nu reprezinta documente justificative pentru inregistrarea in contabilitate, intrucat nu sunt facturi fiscale speciale pentru comercializarea uleiurilor minerale supuse accizarii, conform art.32 din OG 158/2001, care stipuleaza :” Pentru toate livrarile si transferurile de produse supuse accizarii, efectuate de catre agenti economici producatori interni, procesatori, importatori si comercianti in sistem angro de astfel de produse, se vor utiliza in mod obligatoriu, dupa caz, facturi fiscale speciale sau avize speciale de insotire a marfii.”

c)-suma reprezentand cheltuieli cu amenajari si reparatii garaj auto inregistrate in anul 2002, in contul 628””alte cheltuieli cu serviciile executate de terti” pe baza de facturi, pentru care agentul economic nu prezinta devize de lucrari , autorizatie de constructie, procese verbale

de receptie a lucrarilor, iar din verificarea la fata locului nu s-au constatat lucrari de constructii sau reparatii efectuate.”

Organul de solutionare a contestatiei retine faptul ca principalii furnizori de bunuri si servicii ai societatii contestatare in perioada verificata sunt anumite societati, care nu au putut fi verificate de catre organele de control iar organele de cercetare penala, prin rechizitoriul au dispus “trimiterea in judecata a inculpatului, pentru savarsirea infractiunii de evaziune fiscala.”

In drept, in speta sunt aplicabile, pana la 01.07.2002, prevederile art.4 din OUG 217/1999 care a modificat si completat Ordonanta Guvernului nr.70/1994 privind impozitul pe profit care stipuleaza:

alin.1 *“Profitul impozabil se calculeaza ca diferenta intre veniturile obtinute (...) si cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile si se adauga cheltuielile nedeductibile”*

alin.4 *“ La calculul profitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai daca sunt aferente realizarii veniturilor.”*

La alin.6 al aceluiasi articol sunt detaliate categoriile de cheltuieli considerate nedeductibile la calculul profitului impozabil si anume:

“ m) cheltuielile inregistrate in contabilitate pe baza unor documente care nu indeplinesc, potrivit Legii contabilitatii nr.82/1991, cu modificarile ulterioare, conditiile de document justificativ;

.....

r) cheltuielile cu serviciile, inclusiv de management sau consultanta, in situatia in care nu sunt justificate de un contract scris si pentru care nu pot fi verificati prestatorii in legatura cu natura acestora.”

Aceste prevederi legale au fost preluate in continutul Legii nr.414/2002 privind impozitul pe profit, art.9 pct.7, aplicabila de la 01.07.2002 .

In conformitate cu prevederile Legii contabilitatii nr. 82/1991, republicata art.6 alin.2: *“Orice operatiune patrimoniala se consemneaza in momentul efectuarii ei intr-un in scris care sta la baza inregistrarilor in contabilitate, dobandind astfel calitatea de document justificativ.”*

Regulamentul nr. 704/1993 de aplicare a Legii contabilitatii stipuleaza la punctul 119:

“Potrivit art.6 alin.2 din lege, orice operatiune patrimoniala se consemneaza in momentul efectuarii ei intr-un in scris care sta la baza inregistrarilor in contabilitate, dobandind astfel calitatea de document justificativ.”

Avand in vedere faptul ca societatea contestatara nu respecta prevederile legale invocate anterior, ca prestatorii serviciilor nu au putut fi verificati, iar organele de cercetare penala au dispus “trimiterea in judecata a inculpatului pentru savarsirea infractiunii de evaziune fiscala.”, societatea contestatara nu face dovada ca cheltuielile sunt efectuate in scopul realizarii de venituri, motiv pentru care sunt nedeductibile la calculul profitului impozabil, contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Cu privire la taxa pe valoarea adaugata aferenta facturilor neadmise la deducere pentru calculul impozitului pe profit,

In drept sunt aplicabile prevederile OUG 17/14.03.2000 privind taxa pe valoarea adaugata, art.19 lit.b care stipuleaza : "pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta intrarilor contribuabilii sunt obligati:

a) sa justifice suma taxei pe valoarea adaugata prin documente intocmite conform legii de catre contribuabilii inregistrati ca platitori de TVA;

b) sa justifice ca bunurile in cauza sunt destinate pentru nevoile firmei si sunt proprietatea acesteia .”

Din considerentele mentionate la capitolul privind impozitul pe profit si in temeiul prevederilor legale invocate anterior, se apreciaza ca in mod legal organul de control nu a acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrise in aceste facturi, contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Cu privire la calculul majorarilor de intarziere si al dobanzilor aferente obligatiilor catre bugetul de stat neachitate la termenele legale, acestea au fost calculate in baza art.13 din OG 11/1996 privind executarea creantelor bugetare si ale art.13 alin.2 din OG 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, care stipuleaza:”Pentru diferentele de obligatii bugetare, stabilite de organele competente, dobanzile se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei obligatiei bugetare, la care s-a stabilit diferenta, pana la data stingerii acesteia inclusiv.”

In conformitate cu prevederile art.1 pct.3 din OG nr.26/2001 pentru modificarea OG nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare:” *Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri bugetare, cu excepția majorărilor de întârziere, a penalităților și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termene de plată. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a majorărilor de întârziere și/sau a penalităților.*”

Din considerentele mentionate in cuprinsul deciziei si in temeiul prevederilor art.4 din OUG 217/1999 care a modificat si completat Ordonanta Guvernului nr.70/1994 privind impozitul pe profit, ale art.19 lit.b din OUG 17/14.03.2000 privind taxa pe valoarea adaugata, ale art.13 din OG 11/1996 privind executarea creantelor bugetare si ale art.13 alin.2 din OG 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare coroborate cu prevederile art.205(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata si implicit art.9(3) din OUG 13/2001, **se decide respingerea ca neintemeiata a contestatiei .**